

Sygn. akt V U 484/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2021 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Romuald Kompanowski

Protokolant: p.o. stażysta Izabela Kryjom-Zuchowska

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2021 r. w Kaliszu

odwołania W. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 30 marca 2021 r. Nr (...)

w sprawie W. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o świadczenie postojowe

Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 30 marca 2021 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu W. D. prawo do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego w związku z wnioskiem złożonym 29 marca 2021r.

SSO Romuald Kompanowski

Sygn. akt VU 484/ 21

UZASADNIENIE

Decyzją z 30 marca 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił W. D. prawa do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego, gdyż w 2019 r. nie posiadał przeważającego rodzaju działalności gospodarczej, wymienionego w złożonym 29 marca 2021 r. wniosku o jednorazowe dodatkowe świadczenie postojowe. Tym samym nie zostały spełnione przesłanki zawarte w przepisie art. 15zs² ust. 1 ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

Od decyzji tej odwołanie złożył W. D. wnioskując o jej zmianę i przyznania świadczenia postojowego podnosząc, że do końca 2019 r. prowadził działalność z przeważającym kodem działalności według PKD 86.90.D a od stycznia 2020 r. – działalność z przeważającym kodem 91.13.Z. każdy z tych kodów wymieniony jest w przepisie art. 15zs² ust. 1 ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych i tym samym uprawnia do ubiegania się o wnioskowane świadczenie.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił i zważył co następuje.

Poza sporem pozostaje, że odwołujący W. D. podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

Działalność to pierwotnie – od 2013 r. – oznaczona została według PKD kodem 86.90.A. W 2016 r. zostały wpisane dwa nowe kody: 56.10.A i 47.25.Z przy czym jako przeważający według PKD kod działalności został wpisany kod 56.10.A.

W styczniu 2020 r. w ewidencji wprowadzone zostały zmiany poprzez zastąpienie kodów przeważającej działalności nowym kodem 91.13.Z. Powyższe zmiany miały związek z poszerzeniem dotychczas prowadzonej działalności w zakresie fizjoterapii i rehabilitacji w zakresie narządów ruchu działalność polegającą na prowadzeniu siłowni.

Przychód odwołującego z prowadzonej działalności uzyskany w listopadzie 2019 r. wyniósł kwotę 19 945,03 zł a w listopadzie 2020 r. – kwotę 1 755,76 zł. W październiku 2019 r. przychód wyniósł kwotę 21 641,33 zł a w październiku 2020 r. – kwotę 9 525,19 zł

dowód: zeznania odwołującego, podatkowa księga przychodów, wydruk z CEIDG

Wniosek o świadczenie postojowe w związku z przeciwdziałaniem skutkom wywołanym (...)19 odwołujący złożył w dniu 29 marca 2021 r. wykazując, że w listopadzie 2020 r. jego przychód z działalności był niższy o co najmniej 40% w stosunku do przychodu uzyskanego w analogicznym miesiącu 2019 t..

W myśl art. 15 $z s^2$ ust. 1 ustawy z dnia 02.03.2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, osobie prowadzącej na dzień 30 września 2020 r. pozarolniczą działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodem 47.71.Z, 47.72.Z, 47.81.Z, 47.82.Z, 47.89.Z, 49.39.Z, 56.10.A, 56.10.B, 56.21.Z, 56.29.Z, 56.30.Z, 59.11.Z, 59.12.Z, 59.13.Z, 59.14.Z, 59.20.Z, 74.20.Z, 77.21.Z, 79.90.A, 79.90.C, 82.30.Z, 85.51.Z, 85.52.Z, 85.53.Z, 85.59.A, 85.59.B, 86.10.Z w zakresie działalności leczniczej polegającej na udzielaniu świadczeń w ramach lecznictwa uzdrowiskowego, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych, lub realizowanej w trybie stacjonarnym rehabilitacji leczniczej, 86.90.A, 86.90.D, 90.01.Z, 90.02.Z, 90.04.Z, 91.02.Z, 93.11.Z, 93.13.Z, 93.19.Z, 93.21.Z, 96.01.Z, 96.04.Z, która skorzystała ze świadczenia postojowego w trybie art. 15zs lub art. 15zua, przysługuje prawo do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego, jeżeli przychód z tej działalności uzyskany w październiku albo listopadzie 2020 r. był niższy co najmniej o 40% w stosunku do przychodu uzyskanego odpowiednio w październiku albo listopadzie 2019 r.

Wbrew twierdzeniom organu rentowego odwołujący na dzień 30 września 2020 r. prowadził działalność polegającą na udzielaniu świadczeń w zakresie rehabilitacji leczniczej realizowanej w trybie stacjonarnym. Przedstawiona dokumentacja podatkowa oraz złożone w postępowaniu odwoławczym zeznania odwołującego w pełni potwierdzają, że na dzień 30 września 2020 r. ten rodzaj działalności był jedynym zajęciem odwołującego. Z tej też przyczyny podnoszony przez organ rentowy wpis przeważającej działalności w 2020 r. o innym kodzie niż kod działalności w 2019 r. nie mogły stanowić podstawy do uznania braku działalności w jednej z dziedzin objętej przywołaną na wstępie regulacją. Oczywiście, że organ dokonując oceny spełnienia warunków do przyznania wnioskowanego świadczenia, zwraca uwagę na treść wpisu w ewidencjach. Nie mniej jednak wpis ma jedynie znaczenie deklaratywne i w przypadku rozbieżności między wpisem a rzeczywistym obrazem działalności, zawsze pierwszeństwo przypisać należy temu drugiemu elementowi.

W realiach niniejszej sprawy obydwa kody działalności: ten z 2019 r. i z 2020 r. dotyczą świadczeń w zakresie rehabilitacji leczniczej i prowadzenie działalności w każdym z tych zakresów daje podstawę do ubiegania się o przedmiotową pomoc publiczną.

Mając na uwadze powyższe, orzec należało jak w sentencji wyroku.